dad van Fiume, tevens ook zeehaven, aan de Geld Slaven over te laten. Daarop wilden Clemenceau en Lloyd George niet langer deze onverbandzinnigen per not's gehouden vroegen dan de Italianen wat het status van Fiume zou zijn, wetende dat de stad reeds vrijwillen zou worden ouder het beheer van den Statenbond.

Terwijl nu de Italiaansche afgevaardigden op het uitvoerd wachtten, kwam een secretaris met een aanbiedend briefje, den tekst van Wilson's voorstel bevattende.

De besprekingen werden niet meer voortgezet, en de Italianen trokken uit zeep.

De gevolgen van het incident.

Over de gevolgen van het incident tusschen Italië en de Vereenigde Staten, worden uitlatingen gegeven door de bevoegde kringen:

Eerst en vooral moet men niet justbeeld het karakter van dezen incident en dezen gebeurtenis dat er geen sprake kan zijn van afbreuk. Er is nochtans een moeilijkheid, die werkzaam zal blijven, de werkzaamheden van de Vredesconferentie. De Italiaansche afvaardigdiplomatie gaat naar Rome om de Italiaansche regeering van de huidige toestand op niet eene volstoomde vergoeiwordiging is van de Italiaansche regeering wij zal het oorzaak vragen van het Parlement.

Orlando gaat den datum vooruit zitten die uitbreiding van de Italiaansche regeering wordt gevolgd. Dit zal niet vasgesteld was op 1 mei. Het zal kunnen zijn dat M. Orlando te Parijs terugkeert, om de Italiaansche afvaardigdiplomatie met de duitsche afgevaardigden welke niet voor 1 of 2 mei zullen beginnen. De Italiaansche afvaardigdiplomatie zal dan ook de mogelijkheid hebben de zaken van de werkzaamheden van de Vredesconferentie en ook aan de van de kommissie van de Volkenbond van de Italiaansche delegatie terichtingen te blijven en derhalven niet de bloedgenoten, zullen te Italiaan overig aan moet worden van de Italiaansche kommissaris niet van de Londense die al hangen, bij voorbeeld in den Oppersten Raad van de Vredesconferentie, in de kommissie van de grondstoffen, enz.

In de middagen van de Vredeskonferentie is niet meer aan de orde geweest van wij is naar eene vriendelijke oplossing van het geschil.

De Amerikaansche meening.

De amerikaansche middens te Parijs hebben de volgende nota meegedeeld:

De houding van president Wilson aangenomen in de kwestie van de Adriatische Zee, wordt in de Vereenigde Staten algemeen goedgekeurd. Men hoopt dat de Italianen van de Geleen in van den strijd de aangegaan is van de aanhalling van het grondbeginsel der geheime traktaten.

De republikeinsche senatoor Hiram Johnson, van Californie, heeft onder anders de volgende verklaringen afgelegd:

Ik hoop dat president Wilson stevig voet bij stek zal houden. Zijne beslissing bedaard dat ik, wanneer de voorwaarden van amerikaansche volk, bij de geheime traktaten niet kan erkennen door dewelke, tijdens den oorlog, volkeren en gemeenschappen verwezenlijkt werden. Ik ben uit gansher harte met den President Takhoord op dat punt. Niets zou meer verderfenend kunnen zijn dan aan de wereld hun hoog gerucht kunnen tot den uitslag zien te komen dat er in het geheim beslist wordt over de inlichtingen van de Vereenigde Staten. Ik ben uit de hoop dat hij zijne weigering zal volharden en uit hij zoutin de geheime traktaten van Engeland als van Italie al ook aan.

Een invloedrijk uitlocht persoon heeft verklaard:

Ik ben oogenblik is gekomen voor al de landen, die wenschen het beslissel van de geheime traktaten voorts te zetten, om stand te nemen. De natiers, Marseillaise, welke het gevaar van de geheime traktaten kunnen, moeten Zich scharen aan de zijde van President Wilson.»

Honderden brieven zijn in het Witte Huis, te Wa hington, toegekomen, die allen de houding van den President goedkeuren.

Verklaring van M. Orlando.

De italiaansche eerste minister heeft de volgende verklaring gedaan aan den verzegeld Wetenschap van de Italiaansche Kamer:

«Ik zal hangen van dit, in, en zoo geschiedt wichtig ongelukkig, hangenkind moet zijn.

De voorstel van M. Wilson is geweigerd gekomen, dat wanneer wij eene verzoenende poging waagden wij van de bijzat verkeerd was. Ik ben verklaring geeft dat wij van de afvaardigen eer oop verlaat. In die voorwaarde kunnen wij geene andere houding nemen dan de Italiaansche afvaardigdiplomatie opbouden moeten te laten van de werkzaamheden van de Vredesconferentie, aangezien de hoogste oplossing van de Italiaansche aanspraken dat minstens zien regeerden. Overigens, in zal onze houdingen bekend maken in eene boodschap aan het Italiaansche volk.

M. Orlando voegde er nog bij: «Ik heb moed de toegewijnen van het volk bezitten. Ook ik ben van gevoelen dat Italiaansche, maar liefdes, weer eene gezonde beloeging, tot uitgeet ver ingestaat. Ik deed den trein, waarin ik mij bevond, aan den kant van den dat stad zoo ik en ik reed pas aan naar huis zonder me te verbonden. Ik maak dit dat het voor ons zien, zoals de Italiaansche Kamer, dat wij geen verschijnen, en dat mijnde zal uitgepaald doen.

In een brief aan M. Lloyd George en Clemenceau, waarin hij het vertrek der Italiaansche afvaardigdiplomatie meldt, betreurt M. Orlando de tuinaanzicht van M. Wilson. Hij zegt op deden heel de schuld van de genoemde heeren M. g.

M. Orlando te Rome.

M. Orlando is bij zijne aankomst te Rome het voorwerp geweest van eene scuttterende huldebetooging. Hij werd in de stalig verwelkomd door een massal ovatieen, volksvertegenwoordigers en officiers en uitbanding te gejuicht. Minister Barzilai en generaal Diaz, die den Statuinen van Victor Emanuel en van Cavour van de gemeenschappelijkheid. In de stad waren een nog te gegaan en duizen bevlagd. M. Orlando ontvangen, die zijn weg, gezeten in een automobiel die gansch opgesmaakt was met Italiaansche vlaggen.

De aarde minister heeft van op het balcon zijner woning eene korte minuut gesproken die uitnikte zich uit als volgt:

«Wij moesten tegenover de wereld die ons verdedigd, zoals wij ons dan gedaan hebben den dag legen. Men moet weten dat de Italiaansche regering en de afvaardigdiplomatie van de Vrede-conferentie, die van de Italiaansche volk vrij en Italiaansche volk wereegeven.

Ik ben van gelooft wanneer ik ken de volkstuid. Ik ben van gelooft dat de vrouw in rouwgewaad, die een zoon in den oorlog heeft verloren: «Ik ben van uw gedacht.»

«De Turijn, te Genua werd ons trein opgebouwd door de gemeenschappelijke menigte. Thans bekratigt Rome ons werk. De eerste kwestie is dat uitgelost. De tweede kwestie is de regeldoor van de Italiaansche belangen, maar ze zuchtt niet eene onmiddelijke oplossing.

«Na vier jaar ontberingen en op ijl ringen, kiezen wij ons eum-geluk niemaar op ijl ringen nieuwe ontberingen opleggen. Thans is Italië groot en baar g eed dan ooit, beter dan M 1 ij 19 5; zij zal bij 1 sing moet goed voorwaa n worden. De bevoorrading ontbreekt. Ik ik heeft den honger gekend, maar nooit kreda had de onzer. Ik ik heeft geen ontbreekt dulken. Het uur is zeer gewichtig. Ik ben onder u als een broeder onder zijne broeders, als een opperhoofd dat u vraagt te gehoorzamen en den wil van het volk in te volg n. Wij zouden kunnen alleen staan. Ik ben van gedacht dat verse-end mj met den enkelen wil. Italië zal niet vergaan.»

De menigte juichte M. Orlando uitbu ilig toe en brach ihm eine gronische ovatie Men riep: «Leve Fiume! Leve Dalmatie! Leve Italia!»

Generaal Diaz en M. Barzilai, die ook het woord voerden, werden insgelijks druk toegejuicht.

Prins Colonna, burgemeester van Rome antwoordde op de redeevoringen en verklaarde dat het Italiaansche volk het volkomen eens is met de regeering.

M. Orlando en zijn gevolg werden in het Quirinaal door de koninklijke familie ontvangen. De koning verkiert dat de koning de houding van M. Orlando volkomen goedkeurt.

Amerikaansche nota.

De Staatssecretaris van binnenlandsche zaken, M. Lane, heeft aan de Vereenigde Staten de volgende nota meegedeeld over de kwestie van de adriatische Zee:

«President Wilson verklaarde dat Fiume toekome aan kroatie, dat een deel is van de nieuwe Yugo-Slavische bellipublieke Dit wil zeg dat Fiume wordt afgezonderd van de geheel zoud oordeel. M. Wilson en Clemenceau waren t.a.v.dezen ook de beslissen dat moeten de Italianen aan Italie worden toegekend, waarvoghtd zou plegen jegens de nieuwe Republiek van de Adriatische Zee. Fiume is eenige beslissing van de Italianen van de Adriatische Zee voor Yougo-Slavonie en voor de nieuwe landen.

«De eischen van Italie is gestund op het grondbeginn dat de inwoners van Fiume Italianen zijn en terig bij Italie moeten gevoegd worden. Ik ben van gelooft dat dit eisch te bevredigen, zou men weten en willen schade moeten breukomen aan de belangen van de Adriatische Zee. Ik ben van gelooft dat de Italiaansche eisch eene wonde open houden die aanbeijing zou geven tot een bestendige oorlog gebeurt.»

DE ZITTING VAN DEN VREDESKONFERENTIE.

De Vredesbond.

M. Delacroix, minister-voorzitter, is zondag morgend uit Brussel naar Parijs vertrokken, tig was vergezeld van M. M. Renkin, minister van oorlogsbeijeg, Jaspar, minister van buitenlandsche zaken, en Franck, minister van koloniën. De gezamelijke transche bestuurder van de Belgische Vredesdelegatie, aanbeveerde, M Hymans, Vanden Heuvel en Vandervelde, vergezagen. Te samen zijn eene poging doen om van onze rechten te kunnen bij de wereeg-lijkgeg te bekomen dat ze hen aan ons ontnomen hebben. Ik hoop dat wij ook wordt en niet de Vredesconferentie.

Ik ben van gelooft dat de toestand heel ernstig. Bepaald is dat de Duitschers tegenwoordig